

מקור המאמר בזוהר פרשות וארא דף ב ע"א
טעם לשילטת ישמעאל בארץ הקודש

ובא ראת, ארבע מאות שנים עמד אותו ממנה של בני ישמעאל ובקש לפני הקדוש ברוך הוא. אמר לו, מי שנמול יש לו חלק בשמה? אמר לו, כן. אמר לו, ותני ישמעאל נמול, שלא עוד אלא שנמול בו שלש עשרה שנה אז למה אין לו חלק בה כמו יצחק? אמר לו, זה נמול כראוי וכתקונו, וזה לא כה. ולא עוד, אלא שאלה נדבקים بي כראוי לשםונה ימים, ואלה רוחקים ממני עד כמה ימים. אמר לו, ועם כל זה, פיו שנמול, לא יהיה לו שכר טוב בשבייל זה?

אוֹי על אותו זמן שנולד ישמעאל בעולם ונמול, מה עשה הקדוש ברוך הוא? הרחיק את בני ישמעאל מן הדבקות העליונה, ונתנו להם חלק למטה בארץ הקדושה בשבייל אותה המילה שביהם. ועתדים בני ישמעאל

וთא חוי, ארבע מה שגין, כיימא והוא ממנה רבני ישמעאל, ובעה קמי קדרשא בריך הוא, אמר ליה, מאן דאתגור אית ליה חולקא בשמה. אמר ליה אין. אמר ליה זהה ישמעאל דאתגור, ולא עוד אלא דאתגור בר תליסר שגין) אמאו לית ליה חולקא בה במו יצחק. אמר ליה, דא אתגור כדקה יאות ובתיקוני, ודא לאו הבי. ולא עוד, אלא דאלין מתדקין כי כדקה יאות, לתרמגנא יומין ואלין רחיקין מאי עד כמה ימים. אמר ליה, עם כל דא, בינו דאתגור לא יהא ליה אנר טב בגינה.

ווע על היה זמנה, דאתילד ישמעאל בעלמא, ואתגור. מה עבר קדרשא בריך הוא, ארחיק להו לבני ישמעאל, מדבקותא דלעילא, ויהב להו חולקא לחתא בארכא קדרישא, בגין היה גוירו דבוזן.

זמינים בני ישמעאל, למשלט בארכא קדרישא, פד איה ריקניא מכלא, זמנה סגי, כמה דגויו דלהון בריקניא בלא שלימוד. ואינזע יעכובן לשולט בארץ הקדושה כשהיא ריקה מהכל זמן רב, כמו שהמילה שלהם ריקה בלי שלמות,

לְהוֹן לְבַנִי יִשְׂרָאֵל לְאַתָּבָא לְדוֹכְתִּיהָו, עַד
דְּאִשְׁתְּלִים הַהוּא זְכוֹתָא דְבַנִי יִשְׁמְעָאל.

וַיְמִגְנִין בְנִי יִשְׁמְעָאל, לְאַתְּעָרָא קָרְבֵין תְּקִיפִין
בְּעַלְמָא, וְלְאַתְּכִנְשָׁא בְנִי אֲדֹם עַלְיָהּוּ,
וַיְתַעֲזִין קָרְבָּא בָּהּוּ, חֶר עַל יְמָא, וְחֶד עַל יְבָשָׁתָא
וְחֶד סְמוֹךְ לִירוּשָׁלִים, וַיְשַׁלְטֵוּן אֲלֵין בָּאָלֵין, וְאַרְעָא
קָדִישָׁא לֹא יַתְּמַסֵּר לְבַנִי אֲדֹם.

בָּהַהוּא זְמָנָא, יְתַעַר עַפְמָא חֶר מִסְיִיףִי עַלְמָא, עַל
רוֹמִי חַיְבָא, וַיְגַח בָּהּ קָרְבָּא תְּלַתְּ יְרֻחָם,
וַיְתַכְּנִשּׁוֹן תִּפְנוֹן עַמְמִיאָ, וַיְפָלוּן בַּיְדֵיהָו, עַד
דִּיתְכְּנִשּׁוֹן כָּל בְנִי אֲדֹם עַלְהָ, מְכָל סִיִּיףִי עַלְמָא.
וְכָרְדִין יְתַעַר קָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלְיָהּוּ, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב, (ישעיה ל"ד) כִּי זָבָח לִיְיָ בְּבָצָרָה וְגוֹ. וְלֹבֶתֶר
דָּא מָה בְּתִיב, לְאַחּוֹ בְּכִנְפּוֹת הָאָרֶץ וְגוֹ, וַיְשִׁיצֵי
לְבַנִי יִשְׁמְעָאל מִינָה, וַיְתַבֵּר כָּל חִילֵין דְלָעִילָא וְלֹא
יִשְׁתָּאָר חִילָא לְעִילָא עַל עַפְמָא דְעַלְמָא, אַלְא חִילָא
דִּיְשָׂרָאֵל בְּלַחְזֹזָיו. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים קכ"א) יי' ז'

צָלֵךְ עַל יְד יִמְינָה.

נָרְךָ וְנָסְדָר עַל יְדִי "מִפְעָל הַזָּהָר הַעוֹלָמִי" לְקִירּוֹב הַגָּאֹולָה בְּרַחֲמִים. - דַפִי "חֶק לִישראל הַיּוֹמִי"
נִתְן לְקִבְּלָה בְּחִינָם לְזַכְוּיָה הַרְבִּים בְּלַבְדֵי. טָלֵי: 8436784-054 או אַצְלָ מִלְכּוֹת דָוד רַחוֹב הַשּׁוֹמֵר 74 בַּבָּיִ

וְהָם יַעֲכֹבוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְשׁוֹב לְמִקְומָם, עַד שִׁיַּשְׁתַּלֵּם
אָוֹתָה זָכוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׁמְעָאל.

וְעַתִּידִים בְנִי יִשְׁמְעָאל
לְעַזְרָר קִרְבּוֹת חִזְקוֹים בְּעוֹלָם
וְלְהַתְּכִנָּסּוֹת בְנִי אֲדֹם
עַלְיָהּם, וַיַּעֲזַרְרוּ בָהּם קָרְבָּ
אַחֲד עַל הַיּוֹם, וְאַחֲד עַל
הַיּוֹבָשָׁה, וְאַחֲד סְמוֹךְ
לִירוּשָׁלִים, וַיִּשְׁלַטּוּ אֱלֹהִים
בָּאָלָה, וְאַרְצָה הַקָּדוֹשָׁה לֹא
תִּמְסֵר לְבַנִי אֲדֹם.

בָּאוֹתוֹ זָמָן יַחֲזֹר עַם אַחֲד
מִסּוֹרָה הַעוֹלָם עַל רֹומִי
הַרְשָׁעָה, וַיַּעֲרֹד בָהּ קָרְבָּ
שֶׁלְשָׁה חֲדָשִׁים, וַיַּתְּכִנֵּסְוּ שָׁם
עַמִּים, וַיַּפְלוּ בַיִדֵּיכֶם, עַד
שִׁיתְכִּנּוּ פָל בְנִי אֲדֹם עַלְיָהּ
מִסְפִּי כָל הַעוֹלָם, וְאוֹ
יַחֲזֹר עַלְיָהּם הַקָּדוֹשׁ בְּרוֹא
הָוּא. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ישעיה לד) כִּי
זָבָח לְהָ בְּבָצָרָה וְגוֹ. אַחֲרָ
זֶה מָה כְּתֻובָה? לְאַחּוֹ בְּכִנְפּוֹת
הָאָרֶץ וְגוֹ. וַיַּכְלֵה אֶת בְנֵי
יִשְׁמְעָאל מִמְנָה, וַיִּשְׁבַּר כָל
הַחִילּוֹת-כְּחֹות שְׁלָמָעָלה, וְלֹא יִשְׁאַר כָּה
זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים קכא) ה' צָלֵךְ עַל יְד יִמְינָה.

משמעותם של השם הקדוש בימין, ותורה בימין, ועל זה בימין תלוי הכל, ושנינו שאיריך, לזכך את הימין על השמאלי, כמו שפרשו, שבתו מבימינו אש דת למו. ובזמן שיבא, (קהלים ט) הרשיעה ימינה וענני. ובאותו זמן כתוב, כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד. וכותב ביום ההוא יהי' ה'

אחד ושם אחד. ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

ספר אור הזהר (עמוד 136)

מה) בעסקו במתיקות לשון הזהר ובאור של סודות התורה מתקיים מדבר, מתקיים וראי, טעם וראו, בכל אלה יתמקו הדינים, וממש יתרפק ברגע לאיש אחר בלב רחਬ ושם, ובזה ממתק הרים, וכורת ומשבית הקלפות, וזה נקרא מהצד קללא והענין דהעסקו בסודות התורה נקראו מהצד קלא שקורין ומכלו הקוצים אתה אח תסביר שבכל מוד קבלה קורין הקוצים לא כו אח אלא שהחיה והאר והדבוקות והשראות השכינה ונعمות ערבות ידידות אוր תורה והיחודים והmeshocot נעם אוור חיות זיו השכינה הוא ממש מיתה ומות לקלפות מקום חיותו של זה הוא ממש מיתתו של זה ומהצד קלא הם עצמן הקוצים הסובבין את האדם מחשבות רעות יש מהם אסורים באסור לאו ורשע מקרין בנז הרהור נאר בכוונה שהוא צרייך לדוחות בשתי ידיים כי הוא ממש עומד בעת ההוא באש של גיהנם ונפשו מלחתות באש גיהנם והם מכאובי הנטש ובעת מיתה ירגע חכabc והצער אף גוף ונפש הקטנות שלו שזה עקר הרגש אדם בנשמי וויפר לעצמו שהוא ממש נעשה מרבה לקלפות ונורם שפע לשונאי השם שהם אובייש ושותנאיו גם כן וכל זה יתרפה אצל הנערים והצעירים על ידי למוד התורה כי צדק אמרת המזכה לא יבוא לו כזה ואם עובר בהרף עין תכף נהפך אצל לאש קדוש אוור ודבקות וחיות אלקות.

אבל אפלו סתם מחשבות הטוֹרֶת מקנאת איש על רעהו או מרשעים המתבללים המצערים ומכזים אותו וכיוצא באלו כל המחשבות הטוֹרֶת הם דינים השורדים על האדם ובכל מוד התורה ובפרט בעסקו במתיקות לשון הזהר ובאור של סודות התורה מתקיים מדבר, מתקיים וראי, טעמו וראו, בכל אלה יתמקו הדינים, וממש יתרפק ברגע לאיש אחר בלב רחוב ושם, ובזה ממתק הרים, וכורת ומשבית הקלפות, וזה נקרא מהצד קללא.